

देवी सा परमार्थति वदन्ते भिन्नदर्शिनः ॥ इति ॥
 “एका सा तु पृथक्त्वेन विना सर्वत्र विद्यता ।
 यथा तु व्यन्यते वर्यैर्विचित्रैः स्फटिको मणिः ॥
 तथा गुणवशादेवो नानाभावेषु वर्ण्यते” ॥
 इति च देवीपुराणे देवीनिरुक्तं नाम ४५ अध्यायः ॥
 (अद्वितीया । यथा, मार्कण्डेये ६०।७।
 “शकैवाहं जगत्त्र द्वितीया का ममापरा” ।
 “अजामेकां लोहितशुक्लद्वयां” ॥ इति श्रुतिः ॥
 एकैव । स्त्री । यथा भट्टिः २।१४।
 “प्रासोष्ट शत्रुघ्नमुदाहृच्छेत्
 एका सुमित्रा सह लक्ष्मणेन” ॥
 एकाकी, [न्] चि, (एक + “एकादाकिनिचास-
 हाये” । आकिनिच् ।) सहायरहितः । अस-
 हायः । एकला इति भाषा । तत्पर्यायः । एकः २
 एकक ३ । इत्यमरः ॥ एकलः ४ । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ (यथा मनुः । ४।२५८।
 “एकाकी चिन्तयेन्नित्यं विविक्ते हितमात्मनः ।
 एकाकी चिन्तयानो हि परं श्रेयोऽधिगच्छति” ॥)
 एकाकाः, पुं, (एकमन्ति यस्य । सक्यान्तोः साङ्गात्
 घच् ।) काकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ (काकस्य यथा
 एकनेत्रत्वं जातम् । तत् पादो भरतस्याधोर्था
 प्रतिनिश्चयनन्तरमुक्तम् । तद्वयथा,—
 “राघवश्चित्रकूटादौ सानुजोऽरमत स्त्रिणा ।
 कदाचिदङ्गे वैदेह्या निद्रायो रघुनन्दने ॥
 येन्द्रः काकः समागम्य जानकीं वीक्ष्य कामुकः ।
 विददार नखैस्तीक्ष्णैः पीनोन्नतपयोधरम् ॥
 तत् दृष्ट्वा राघवः क्रुद्धः कुप्यं जयाह पाणिना ।
 ब्राह्मणास्त्रेण संयोज्य चित्तेप धाङ्गमारणे ॥
 तत् दृष्ट्वा घोरसङ्घातं ज्वलन्काशानलोपमम् ।
 दृष्ट्वा काकः प्रदुद्राव निगदन् दारुणस्वनम् ॥
 वायसस्त्रिभु लोकेषु बभाम भयपीडितः ।
 यत्र यत्र यथो काकः शरणागार्थी च वायसः ॥
 तत्र तत्र तदस्त्रं तु प्रविशेभ भयावहम् ।
 ब्रह्मणामिन्द्रं रुद्रं मां शरणागार्थी जगाम सः ॥
 तत् दृष्ट्वा वायसं भीतं देवता न ररक्षिम ।
 न शक्ताः स वयं चातुं राघवास्त्राद्भयङ्करात् ॥
 इत्यब्रूम महादेवा अन्यथास्त्रं दहेच्च नः ।
 पुनश्चागात् विधिं काको दयया विधिराह तम् ॥
 भो भो बलिभुजां श्रेष्ठ तमेव शरणं त्रज ।
 स एव रक्षकः श्रेष्ठः शरणागतवत्सलः ॥
 इत्युक्तः सोऽथ बलिभुक् ब्रह्मणा रघुनन्दनम् ।
 उपेत्य सहसा भूमौ निपपात भयातुरः ॥
 प्राणसंश्रयमापन्नं दृष्ट्वा सीता तु वायसम् ।
 त्राहि त्राहीति भर्तारमुवाच दयिता विभुम् ॥
 तच्छिरः पादयोस्तस्य युयुजे चाथ जानकी ।
 तमुत्थाप्य करेणाथ कृपापीयूषसागरः ।
 ररक्षामौ निजान्त्राय तदेकाञ्चि ददौ तदा ॥
 वावमोऽपि मुहूर्तत्वा सीतायै राघवाय च ।
 स्वर्लोकं प्रयथो हृद्यो राघवेणाभिपालितः” ॥)
 एकनेत्रविशिष्टे कामे चि ॥

एकाग्रः, चि, (एकं एकस्मिन् वा अग्रं पुरोगतं ज्ञेय-
 मस्य ।) अनन्यचित्तः । तत्पर्यायः । एकतानः २

अनन्यचित्तः ३ एकाग्रः ४ एकसर्गः ५ एकाग्र्यः ६
 एकाग्रगतः ७ । इत्यमरः ॥ (यथा, मनुः । १।१।
 “मनुमेकाग्रमासीनमभिगम्य महर्षयः” ।
 “एकाग्रं विधयान्तरायात्तिष्ठचित्तम्” । इति
 कुल्लुकभट्टः । तथा भागवते ८।१६।३।
 “मनश्चैकाग्रया बुद्ध्या भगवत्खिलात्मनि ।
 वासुदेवे समाधाय चचार ह परब्रतम्” ॥
 तथा गीतायाम् ६।१२।
 “तत्रैकाग्रं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः ।
 उपविश्यासने युष्माद्भ्योगमात्मविशुद्धये” ॥
 “एकाग्रं वित्तेपरहितं मनः कृत्वा” इति स्वामि-
 टीका ।) अनाकुलः । इति मेदिनी ॥
 एकाग्र्यः, चि, (एकं अग्रं अस्य ।) एकाग्रः । इत्यमरः ॥
 एकाङ्गं, स्त्री (एकं सुन्दरमङ्गं यस्य । एकं सुन्द-
 मङ्गं भवत्यस्माद्वा ।) चन्द्रनम् । इति हारावली ॥
 (एकमद्वितीयमङ्गम् । एकस्मिन्नपि अङ्गे । यथा,
 महाभारते १३ । दानधर्मकथने । ८२ । २२ ।
 “मानगामहमिच्छामि भवत्यः सततं शुभाः ।
 अप्येकाङ्गेऽप्यधोवस्तुमिच्छामि च सुकुम्भिते” ॥
 एकं श्रेष्ठमङ्गमिति विद्यहे मस्तकम् । अस्य
 पर्याये उत्तमाङ्गशब्ददर्शनात् ।)
 एकाङ्गः, पुं, (एकं सुन्दरम् अङ्गं यस्य । सौम्यत्वादस्य
 तथात्मम् ।) बुधयहः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 एकादश, [न्] चि, (एकाधिका दश) संख्या-
 विशेषः । ११ एगार इति भाषा । तद्वाचकौ ।
 रुद्रः १ दुर्योधनसेनापतिः २ । इति काविकल्प-
 द्रुमः ॥ (यथा मनुः २ । ३६।
 “गर्भादेकादशे राज्ञो गर्भाच्च द्वादशे विशः” ॥)
 एकादशी, स्त्री, (एकादशानां पुराणी । एकादश +
 डडन्तात् ङीप् ।) तिथिविशेषः । सा तु शुक्लपक्षे
 सूर्यमण्डलात् चन्द्रमण्डलस्य निर्गमरूपैकादश-
 कलाक्रियारूपा । कृष्णपक्षे सूर्यमण्डले चन्द्रमण्ड-
 लस्य प्रवेशरूपैकादशकलाक्रियारूपा । तत्पर्यायः ।
 हरिवासरम् २ । हरिदिनम् ३ । इति स्मृतिः ॥
 तत्र जातफलम् ।
 “क्रोधोत्कटः क्रोधसहः सुभाषी
 यागादिकर्ता खननैकभर्ता ।
 महामतिर्देवगुरुप्रियः स्या-
 देकादशीजो मनुजोऽतिहृद्यः” ॥
 इति कोटीप्रदीपः ॥ * ॥ तत्र उपवासविधिः ।
 पारणदिने द्वादशीलाभे सर्वैरेव पूर्णां त्यक्त्वा
 खण्डामुपवसेयुः । तदलाभे गृही पूर्णां जनन्यः
 परांविधवापि उपवसेत् । पूर्णां तु ।
 “उदयात् प्राक् यदा विप्र मुहूर्तद्वयसंयुता ।
 संपूर्णैकादशी चोया तत्रैवोपवसेद् गृही” ॥
 इति गारुडोक्ता ॥ यदा तु पूर्वदिने दशम्या पर-
 दिने द्वादश्या युक्तैकादशी तदा उत्तरामुपोष्य
 द्वादश्यां पारणं कुर्यात् । परदिने द्वादश्यानिर्गमे
 त्रयोदश्यामपि । यदा तु सूर्योदयानन्तरं दशमी-
 युक्तैकादशी अथ च परदिने न निःसरति तदा
 तां विहाय द्वादशीमुपवसेत् । यदा तु सूर्योदय-
 प्राक्लासीनदशमीविद्वैकादशी परदिने च न निः-

सरति तदा तामुपवसेत् । यदा तद्विधा सती
 परदिनेऽपि निःसरति तत्परदिने च द्वादशी तदा
 तां विहाय खण्डामुपोष्य द्वादश्यां पारयेत् । यदा
 तूभयदिने तद्विद्वैकादशी परदिने च न द्वादशी
 तदा यष्टिदश्यात्मिकां विद्वामुपोष्य परदिने
 द्वादश्याद्यपामुत्तीर्थं पारयेत् । वैष्णवस्तु तत्रापि
 शुक्लपक्षे परामुपोष्य त्रयोदश्यां पारयेत् । सर्व-
 स्यां कृष्णैकादश्यां वैष्णवानां सपुत्राणां गृहस्था-
 नामप्युपवासो नित्यः । ब्राह्मणस्य विशेषतो
 नित्यः । वैष्णवैतराणां तादृशानां, हरिप्रथममध्य-
 वृत्तिनीषु कृष्णैकादशीषु उपवासो नित्यः । अ-
 पुत्रवतां गृहस्थान्तु सर्वस्वेव नित्याधिकारः ।
 काम्योपवासे त्वविशेषेणैव सर्वेषामधिकारः ।
 नित्योपवासे रविशुक्रादिदोषो नास्ति । अष्टाब्दा-
 दधिको मर्त्याऽप्युपवासीतिवत्सरो नित्याधिकारो ।
 विधावानान्तु सर्वस्वेव नित्याधिकारः तत्र मन्त्र-
 मासादिदोषो नास्ति । इत्येकादशीतत्त्वोक्त-
 व्यवस्था ॥ * ॥
 अथ हरिभक्तिविशासोक्तैकादशीव्यवस्था लिख्यते ।
 तत्रादौ उपवासपूर्वदिनकृतम् ।
 “प्रातःस्नानादिकं कृत्वा सुवेशो धौतवस्त्रकः ।
 व्रतं संकल्प्य कुर्वीत वैष्णवैश्च महोत्सवम्” ॥
 इति कारिका ॥ संकल्पमन्त्रः ।
 “दशमीदिनमारभ्य करिष्येऽहं व्रतं तव ।
 त्रिदिनं देवदेवेश निर्विघ्नं कुरु केशव” ॥ * ॥
 तत्र रुक्मिण्युदराजवाक्यं नारदीये ।
 “प्रातर्हरिदिनं लोकास्तिसृष्वं चैकभोजनाः ।
 अन्तारखण्डाः सर्वे हविष्यान्ननिषेविनः ॥
 अवनोत्सपशयनाः प्रियान्ऽङ्गविवर्जिताः ।
 स्मरन् देवमीशानं पुराणं प्रवेशोत्तमम्” ॥ * ॥
 अथान्यनियमाः । खान्दे ।
 “कांस्यं मांसं मसूरञ्च चौरं चान्दतभाषणम् ।
 पुनर्भोजनमायासं दशम्यां परिवर्जयेत्” ॥
 पारणदिनोक्तनिषिद्धत्रयाण्यत्रापि निषिद्धानि ॥ * ॥
 ततो व्रतस्य नित्यत्वमाह कण्वः ।
 “एकादश्यामुपवसेन्न कदाचिदतिक्रमेत्” ।
 अग्नेयश्च ।
 “उपोष्यैकादशीं राजन् यावदायुःप्रवृत्तिभिः” ॥ * ॥
 भोजननिषेधो नारदीये पाद्मोत्तरखण्डे च ।
 “रटन्तीह पुराणाणि भूयोभूयो वरानने ! ।
 न भोक्तव्यं न भोक्तव्यं संप्राप्ते हरिवासरे” ॥
 पक्षद्वयेऽपि नित्यत्वम् । विष्णुरहस्यम् ।
 “शुक्लो वा यदि वा कृष्णो विष्णुपूजनतत्परः ।
 एकादश्यां न सुञ्जीत पक्षयोःरुभयोरपि” ॥ * ॥
 संक्रान्त्यादावपि नित्यत्वम् । कात्यायनः ।
 “संक्रान्तौ रविवारे वा यदा चैकादशी भवेत् ।
 उपोष्या सा महापुण्या सर्वपापहरा तिथिः” ॥ * ॥
 उपवासदिने आङ्गनिषेधः । पाद्मोत्तरखण्डे ।
 “एकादश्यान्तु प्राप्तायां मातापितृभ्योऽहनि ।
 द्वादश्यां तद्यदातथं नोपवासदिने क्वचित्” ॥ * ॥
 अथ अधिकांशः । पाद्मोत्तरखण्डे ।
 “वर्षानामाश्रमाणाश्च स्त्रीणाञ्च वरवर्यानि ।